

Obsah

Barbora píše z tábora.....	1
Batalion.....	2
Crusade.....	3
Čarodějnice z Amesbury...4	
Černovláska.....	4
Dva havrani.....	5
Haň - bílou plání.....	5
Hlídač krav.....	6
Hvězda na vrbě.....	7
Chválím tě země má.....	7
Išiel Macek do malacek.....	7
Jaro.....	8
Jdem zpátky do lesů.....	8
Kdyby se v komnatách.....	9
Kdyby tady byla.....	9
Nářek.....	10
Není nutno.....	10
Osamělý město (Tereza)....	11
Proklínám.....	12
Rána v trávě.....	13
Saxana.....	13
Stará archa.....	14
Večerníček.....	15
Vzhůru na palubu.....	16
Zabili, zabili.....	16
Zahrada ticha.....	17
Zítří ráno v pět.....	17
Znám jednu starou zahradu.	18
Zvoník.....	18

2

Barbora píše z tábora (Svěrák, Uhlíř)

G

Maminko, tatínku,

D

posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše

G

Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

C

Proč jsem se nenarodila

D G

o pár let dřív?

emi C

Dneska bych krásně chodila

D G G7

se Štefanem, co říká si Steve.

C

Proč jste mě prostě neměli

D G

o pár let dřív?

Emi C

Řekla bych: nebud' nesmělý,

D G

líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dřív?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Steve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.

Když jsme se koupali,
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Batalion (*Spirituál kvintet / Francouzská lidová / Dušan Vančura*)

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi

R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,

G D Emi G D Emi Hmi Emi

víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Emi G D Emi Hmi Emi

ostruhami do slabin koně pohání,

G D Emi Hmi

tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,

Emi G D Emi Hmi Emi

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi

*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

G D Emi Hmi Emi

zítra do Burgund batalion zamiří,

G D Emi

víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

G D Emi Hmi Emi

díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,

na polštáři z kopretin budou věčně spát,

neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermélín padne každý rád.

*:

R:

Crusade (*Znouzectnost*)

P: *(D E)4x*

D E D E

1. Brána města se otvírá a vyjíždí průvod,

nekonečná řada mužů na koních.

V srdcích tepe touha, hlavy hrdě vztyčené,

pohled někam za obzor mají upřený.

Odjíždějí do dalek, pod vlajkama s křížem svým.

A kdy se vlastně vrátí, nikdo netuší,

(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jedou rytíři,

haj da dy dý dau, cestou dalekou.

Haj da dy dý dau, vítr prachem zavíří,

haj da dy dý dau, za výpravou křížovou.

Ú á ú ou oi jé je, ú á ú ajajajaj.

2. V jménu boha, v jménu jejich víry,

v jménu jejich zbraní a ve jménu kořistí.

Jedou s nima kněží, co maj drátěný košile,

co jim budou žehnat před každíčkým útokem.

Jedou pod vlajkou s křížem vstříc své budoucnosti.

Jaká vlastně bude nikdo netuší,

(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

3. Roky tiše utíkají a ten průvod řídne.

Trýzeň nebo bída, hlad, kdopak je sem zval.

K tomu ještě nepřítel, který domov brání,

domov, co každý z rytířů v dáli zanechal.

Nezbývá než cesta zpět, pro ty, co ještě zbyli,

pro zbytky vlajky s křížem, kdo by to byl tušil,

(kdo by to byl tušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

4. Brána města se otvírá, vchází do ní průvod.

Vrací se s hlavou sklopenou, zbylo jich jen pár.

Kdo vrátil se zdravý, může být vlastně šťastný.

Třicetiletí starci s vlasy ze stříbra.

Když odjeli do dále pod vlajkama s křížem svým,

že se takhle vrátí nikdo netušil,

(nikdo netušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jeli rytíři, haj ...

Haj da dy dý dau, vítr prachem zavířil, haj ... ajajajá.

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

Dmi C Dmi
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B Ami B C Dmi(C)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďábovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Černovláska (Olympic)

D G
1. Černovlásko, pročpak nic tě netěší,
A D
s nudou vstáváš s povzdechem jdeš spát,
D G
stíny v tváři těžko něco vyřeší,
A D
tvoje vrásky vůbec nemám rád.

R:
D G D
Černovlásko, ty máš oči stvořené k úsměvům,
A D

proč se neusmíváš, mračíš se na měsíc.

G D
Černovlásko, ty máš oči stvořené k úsměvům,
A D
když se do zpěvu dáš tak ti to sluší víc.

2. Černovlásko, nevzdaluje se od lidí
mnoho ztrácí, ten kdo zůstal sám
rozesmátou každý rád tě uvidí
no a já ti píseň zazpívám.

R: 2x

Dva havrani (Asonance)

Dmi C Dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
C Dmi
dva havrany jsem slyšela,
F C
jak jeden druhého se ptá:
Dmi C Dmi
[: kdo dneska večeři nám dá? :]

2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]

3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]

4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]

5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasýtíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Haň, bílou plání (Spiritual kvintet)

Dmi Cmi
Haň, bílou plání věčnou pustinou
Dmi E7 A A7
letí řada saní, vlci v patách jim jsou
Dmi G
Haň kdo se zpozdí toho dostanou,
C Gmi F Gmi Dmi A7 Dmi(C)
těch pár zbylých kostí sněhy zavanou.

C
A: K snidani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže!

C#
B: K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!
B: Tresky plesky!

D
A: Ale k večeři nic není.
D#
B: To je pěkný nadělení!

E
A: Proto sníme
F
B: Proto sníme
F#

A: Proto sníme
G
B: Proto sníme
A A7

A+B: Psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení.
R:

Hlídač krav (Jarek Nohavica)

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštaný a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pa ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hvězda na vrbě (Olympic)

Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopi zraký,
G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na vrbě kromě listů visí malá hvězda.

C F C F

- R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,
Dmi Bb7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

Išiel Macek do Malacek (Slovenská)

Dmi A

1. Išiel Macek do Malacek šošovičku mláćic,
Dmi A Dmi
zabudol si cepy doma, musel sa on vráćic.

D7

- R. Ej, Macejko, Macejko, ko-ko-ko-ko,

G
zahraj mi na cenko, ko-ko-ko-ko,
Gmi A
na tú cenkú strunu, nu-nu-nu-nu,
Gmi D
ej, dzunu, dzunu, dzunu, nu-nu-nu-nu!

2. Zahral Macek dzunu, dzunu, potom prestal hráći,
husle sa mu rozsypaly, cepom po nich mláćil.

R. Ej, Macejko, ...

Chválím Tě, země má (Svěrák, Uhlíř)

G C

1. Chválím Tě, země má,
G D
Tvůj žár i mráz.
G C
Tvá tráva zelená
G D G
dál vábí nás.

2. Máš závoj z oblaků,
bílých jak sníh,
hvězdo, má bárko zázraků
na nebesích.

C G
Ať před mou planetou
C D

hvězdný prach zametou.

3. Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
prosím /: svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid :/

Jaro (Fešáci)

Ami C G Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
a vánice silí v poryvech ledových.

C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G

do sýpek se raději už nikdo neřívá,
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří,

Ami
a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej souseď na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdí naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!"

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláň si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

Ami C G Ami
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jdem zpátky do lesů (Žalman & spol.)

Ami7 D7 G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D7 G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami7 D7 G Emi
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
Ami7 D7 G D7
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G Emi Ami7
R:Z ráje, my vyhnáni z ráje, kde není už místa,
C G D7
prej něco se chystá, ó,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C G D7
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána
poprosí.

R:Z ráje, ...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všecky, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:Z ráje, ...

Kdyby se v komnatách (Svěrák, Uhlíř)

G Emi
1. K životu na zámku mám jednu poznámku
C G
je tu neveselo, je tu truchlivo.
G Emi
V ostatních královstvích nezní tak málo smích,
C G
není neveselo, není truchlivo.

R:
G7 C
Kdyby se v komnatách
G
běhoun jak hrom natáh`
D G G7
a na něm akrobati začali kejklovati,

C
kdyby nám v paláci
G
pištěli dudáci,
D
to by se krásně žilo,
G
to by byl ráj.

2. Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.
Chtěla bych dvůr pestrý,
kde znějí orchestry,
kde není neveselo,
žádné truchlivo.

R:

Kdyby tady byla taková panenka (Žalman & spol.)

C
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 C
která by mě chtěla, :]
F C
[: která by mně chtěla syna vychovati,
G7 C
přítom pannou býti. :]

2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :]

3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :]

4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mi musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]

5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

Nářek (*Klíč*)

H⁷ *Emi*
1. Nemám myslet na chlapy,
D *G*
nemám žebrot o lásku
Ami *Emi*
věčně snášet útrapy,
H⁷ *Emi*
co z života mám.

2. Nemám pít a nemám klít,
nemám vlastní děti bít
nemám nic a nemám klid,
tak co teda mám.

3. Nemám šlapat průchody,
nemám zdrhat z hospody
nepřekážet pod schody,
prej se ztratit mám.

4. Ani chlapy, ani chlast,
ani žebrot, ani krást
ani Boha, ani vlast,
tak co teda mám.

|: Na na na... :|^{3x}

Ani chlapy, ani chlast...

|: Na na na... :|^{4x}

Není nutno (*Svěrák, Uhlíř*)

C *Dmi*
1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
G7 *C G7*
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
C *Dmi*
Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
G7 *C*
nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.

Ami C
R. Nemít prachy - nevadí.
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Ami F G G7
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Osamělý město (*Tereza*) (*Hoboos*)

C *D* *G*
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C *D* *Emi*
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C *D* *G*
že asfaltový moře odliv má
C *D* *E*
a stáj že svýho koně nepozná.

G *D*
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami *Emi*
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G *D*
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami *Emi*
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D *G*
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Proklínám (Janek Ledecký)

Ami F Dmi C G
1. Prázdněj byt je jako past, kde růže uvadnou
Ami F Dmi G
Potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou
C Ami F C G
Píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá
Ami F Dmi G
Vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá

C G Ami F C
R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám
G Ami F

Tvoje oči ledový, v srdci jen sníh

C G Ami F C
Sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš
G Ami

Na ústa mříž, oči oslepnou

F C
Ať do smrti jseš sám

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den když se stmívá
Stromy rostou čím dál výš, a pak je čeká pád
Sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání
Potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou

R. Proklínám ...

Rána v trávě (Žalman & spol.)

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zívál, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses! musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses! jindy narodit.

Ami Emi Ami

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Saxano (Petra Černocká)

A D A E
R1: Saxano, v knihách vázaných v kůži
A D A E A
zapsáno kouzel je víc než dost
A D A E
Saxano, komu dech se z nich újí
A D A E A
Saxano, měl by si říct už dost!

A7 C7
1. Cizími slovy ti jedna z nich poví
D7
jak muži se loví
F7 G7 E7
bud' pan admirál nebo král.
A7 C7
Vem oko soví, pak dvě slzy vdovy,
D7
to svař a dej psovi,
F7 G7 E7
co vyl a byl sám opodál.

R1.

2. Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše,
kde veršem se píše,
že tát bude sníh, loňský sníh.
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno,
jak zakrýt ne v ano
a pláč v nocích zlých, změnit v smích.

R2. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.

R3. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži
Saxano, kouzel je mnohem víc.

R3. (do ztracena)

Stará archa (*Spiritvál kvintet*)

D7 G D7 G
R: [Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
D7 G
kocábku náram-, náramnou. :]

R:
G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G

kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,

D7 G

kocábku náram-, náramnou.

R:
G
*: Archa má cíl, archa má směr,

D7 G

plaví se k Araratu na sever.

R:
2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
'ryby nechte, zachrání se samy hladce,'
kocábku náram-, náramnou.

R:
*:
R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:
*:
R:
R:

Večerníček (*Karel Černoch*)

C
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
F C F C
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
G C
zamává čepičkou,
F C F C
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
G C
maličkou ručičkou.

Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

F
R: Mámo pojd' se taky dívat s námi,
C F C
táto pojd' se taky smát,
F
dokud nám ta paní neoznámí
G G7 (G#7)
tak a teď už honem spát.

2. (*v Cis dur*)
Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

(*v D dur*)
Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu někdo v noci odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour fous, Pištu Fištu by rád kous,
pořád prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek,
chytřejší vyhrává.

R: Mámo pojd' se taky ...

3. (*opakování první sloky v C dur*)
Dříve než vám klesnou ...

Méd'a Béd'a honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

Vzhůru na palubu (Dva roky prázdnin)

(Karel Černoch)

- Ami G Ami*
1. Vzhůru na palubu, dálky volají.
Ami G Ami
Vítr už příhodný vane nám.
Ami G Ami
Tajemné příběhy nás teď čekají,
Ami G Ami
tvým domovem bude oceán.
Ami G Dmi Ami
V lanoví plachty vítr nadouvá,
Ami G Ami
žene loď v širou dál,
Dmi Ami
kolébá boky plachetnice,
G Ami
jak by si s ní jenom hrál.
2. Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán,
přítomnost země oznámí nám
příletem kormorán.
Náš ostrov vzdálený, z vln se vynoří
z příboje snů našich, pustý kraj
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
3. Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí,
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Zabili, zabili (Štědroň, Donutil)

- G C Ami C G*
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
- G C*
R: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlici ho pojedli, ptáci rozklovali.
R:
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
R:
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Zahrada ticha (Projektíl /Pavel Roth)

- G Ami*
1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
F C G
zahradu zelenou, všechno připomíná.
2. Jako dým závojų, mlhou upředených,
vstupuješ do ticha, cestou vyvolených.
3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.
5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou, leží studený sníh.
6. Z počátku uslyšíš, vítr a ptáčí hlas,
v zahradě zelený, přejdou do ticha zas.
7. Světlo připomíná, rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.
8. Uprostřed závratí, sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Zítřej ráno v pět (Jaromír Nohavica)

- Emi G*
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C D7 G E7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami D7 G G/F# Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami H7 Emi E7 Ami D G G/F# Emi
a pak vzpomenu si, láska, na tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš práť
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Znám jednu starou zahradu

(Neckář, Vondráčková)

A
Znám jednu starou zahradu,

Emi
kde hedvábná je tráva,

A
Má vrátka na pět západů

Emi
a mně se o ní zdává.

D
Tam žije krásná princezna,

G G4 G D
má opálenou pleť.

Hmi E G G7
Jen já vím, jak je líbezná,

C D
tak neblázni a sed'.

G
Ná, ná, na-na-na-ná,

G7 C
na-na-na-na, na-ná, ná.

B
Ná, ná, na-na-na-na,

Es
na-na-na-na, na-ná, ná.

G
Ná, ná, na-na-na-na,

C A A7
na, na-na-na-na-na-na-ná-a-a-á.

V té zahradě je náhodou
I studna s černou mříží.

A stará vrba nad vodou,
co v hladině se vzhlíží.

Ten rybník s loďkou dřevěnou
tu čeká na nás dva.

Tak pojď a hraj si s ozvěnou
a zpívej, to co já.

Ná, ná...

C Cmaj7 Ami
a-a-a-a-a-a-a-á

D7 g

a -á.

Zvoník od Matky Boží (Bagr)

Emi C
1. Na nebi houpá se zvon,

D Emi
a pod ním právě on.

Emi C
Byl zvoník, zvoník z povolání

D Emi
a měl jedno jediný přání.

Emi C
R: Olovo na lidi, olovo na lidi dám,

D Emi
já Quasimodo z Notterdam.

Trámy a kameny, trámy a kameny jen

D Emi
dam dolů ven na lidi dám.

Emi
*. Chytli ho, bili ho, mlátili, mučili,

C
jen pro to, že chtěl žít a milovat,

D Emi
nemohl se dívat na tu zlobu lidí.

Emi
Říkal si pro sebe, proč nejsem z kamene?

C D Emi
Esmeraldo, krásná jediná, dalas mi pít.

2. Tak lano, do ruky vzal,
a ty zvony rozhodoupal.

Ty zvony, ty nádherný zvony,
ty který on tak miloval.

R: Olovo na lidi, olovo na lidi dal,
ten Quasimodo z Notterdam.

Trámy a kameny, trámy a kameny jen
dam dolů ven na lidi dal.